NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2019/335

ze dne 27. února 2019,

kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008, pokud jde o zápis lihoviny „Tequila“ jako zeměpisného označení

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 ([1]), a zejména na čl. 17 odst. 8 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Consejo Regulador del Tequila (dále jen „žadatel“), což je mexický orgán zřízený podle mexického práva, požádal o zápis názvu „Tequila“ jako zeměpisného označení do přílohy III nařízení (ES) č. 110/2008 v souladu s postupem stanoveným v čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení. „Tequila“ je lihovinou tradičně vyráběnou ve Spojených státech mexických destilací šťávy získané z Weberovy modré agáve *Agave tequilana* F.A.C.

(2) Komise v souladu s čl. 17 odst. 5 nařízení (ES) č. 110/2008 přezkoumala žádost o zápis názvu „Tequila“ zaslané žadatelem.

(3) Poté co dospěla k závěru, že žádost je v souladu s nařízením (ES) č. 110/2008, zveřejnila Komise pro účely řízení o námitce hlavní specifikaci technické dokumentace k lihovině „Tequila“ v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) podle čl. 17 odst. 6 nařízení (ES) č. 110/2008.

(4) Podle čl. 17 odst. 7 nařízení (ES) č. 110/2008 a čl. 13 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 716/2013 ([3]) *Unión Española del Licor* ze Španělska a *Vinum et Spiritus* z Belgie předložily ve stanovené lhůtě námitky proti zápisu názvu „Tequila“ jako zeměpisného označení. Komise v souladu s článkem 14 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013 uznala tyto dvě námitky jako přípustné. Obdržela rovněž námitku od *Unión de Licoristas Cataluña,* jakož i další informace od *Unión Española del Licor* a od *Vinum et Spiritus*, ale ty nebyly shledány přípustnými podle čl. 14 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013, neboť nebyly předloženy ve lhůtě uvedené v čl. 17 odst. 7 nařízení (ES) č. 110/2008.

(5) Dopisem ze dne 4. dubna 2017 Komise oznámila žadateli dvě přípustné námitky a vyzvala jej, aby předložil svá vyjádření ve lhůtě dvou měsíců podle čl. 15 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013. Žadatel připomínky zaslal v požadované lhůtě dne 3. června 2017.

(6) V souladu s čl. 15 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013 sdělila Komise připomínky žadatele dopisy ze dne 31. července 2017 oběma stranám, jež vznesly námitky, a poskytla jim dva měsíce na případné připomínky v souladu s čl. 15 odst. 2 uvedeného prováděcího nařízení. Dne 22. září 2017 obdržela Komise odpověď od *Unión Española del Licor.*

(7) Námitky od *Unión Española del Licor* a *Vinum et Spiritus* se týkají povinných požadavků stanovených ve Státní normě NOM-006-SCFI-2012 (alkoholické nápoje – Tequila – specifikace) zveřejněné dne 13. prosince 2012 ve federálním věstníku *Diario Oficial de la Federación* ([4]) (dále jen „Státní mexická norma“) a uvedených v technické dokumentaci k lihovině „Tequila“, pokud jde o: a) požadavky na označování týkající se obchodních a zdravotních

([1]) Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.
([2]) Úř. věst. C 255, 14.7.2016, s. 5.
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 716/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin (Úř. věst. L 201, 26.7.2013, s. 21).
([4]) NORMA Oficial Mexicana NOM-006-SCFI-2012, Bebidas alcohólicas – Tequila – Especificaciones zveřejněno v mexickém úředním věstníku ze dne 13. prosince 2012.

informací a referenčních čísel oprávněných výrobců; b) omezení obchodních ujednání mezi dodavateli a stáčírnami, pokud jde o oprávnění k užívání zapsaných ochranných známek nebo jiných rozlišovacích označení, čímž omezují schopnost stáčíren získávat mexický výrobek a omezují možnost uvádět lihovinu „Tequila“ na trh po jejím některých registrovaných ochranných známek, čímž zabrání tomu, aby ji hospodářské subjekty uváděly na trh pod vlastními ochrannými známkami bez zvláštního povolení; c) pravidla pro schválení hospodářských subjektů v Unii majících povolení k plnění lihoviny „Tequila“ do lahví a požadavky na stáčení; d) kontrolní požadavky vztahující se na povolené stáčírny na území Unie, jakož i dopady stanovené ve Státní mexické normě v případech neplnění; e) zákaz obchodování s nebaleným výrobkem „Tequila“ (kategorie směska s celkovým obsahem redukujících cukrů ve výši až 49 % z jiných zdrojů než z cukrů pocházejících z Weberovy modré agáve *Agave tequilana* F.A.C.) v rámci Unie a zákaz získávání nebaleného výrobku „Tequila“ (kategorie směska) prostřednictvím třetích zemí; a f) požadavek, aby se lihovina „Tequila“ vyrobená ze 100 % šťávy agáve musela plnit do lahví přímo ve výrobně oprávněného výrobce, která se nachází ve vymezené zeměpisné oblasti ve Spojených státech mexických. Strany, které podaly námitky, tvrdí, že tyto požadavky obchází volný obchod a volnou hospodářskou soutěž s lihovinou „Tequila“ v členských státech a že jsou s nimi neslučitelné, konkrétně že porušují článek 6 nařízení (ES) č. 110/2008.

(8) Žadatel uvádí, že námitky by měly být zamítnuty jako nepřípustné, jelikož strany, které podaly námitky, nepoužily vzor vyžadovaný v čl. 13 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013 a neprokázaly, které konkrétní podmínky pro zápis stanovené v nařízení (ES) č. 110/2008 nebyly splněny. Žadatel tvrdí, že hlavním cílem systému kontroly plnění do lahví, uvádění na trh a distribuce je zaručit sledovatelnost a pravost lihoviny „Tequila“. Žadatel kromě toho uvádí, že jakýkoli hospodářský subjekt, který si přeje plnit nebalený výrobek „Tequila“ do lahví, tak může učinit za předpokladu, že získá povolení od stáčírny této lihoviny a uzavře dohody o společné odpovědnosti za zapsanou ochrannou známku nebo jiné rozlišovací označení.

(9) Žadatel se dále domnívá, že žádná z připomínek zpochybňujících uplatňování Státní mexické normy není důvodem pro námitky podle nařízení (ES) č. 110/2008, neboť označení „Tequila“ je již závazné na základě ustanovení dohody mezi Unií a Spojenými státy mexickými o vzájemném uznávání a ochraně označení lihovin ze dne 27. května 1997 ([5]) (dále jen „dohoda z roku 1997“), v níž se v čl. 4 odst. 2 stanoví, že se chráněný název „Tequila“ smí na území Unie používat výhradně za podmínek stanovených právními a správními předpisy Spojených států mexických.

(10) Pokud jde o formu námitek vznesených žadatelem, považovala Komise námitky od *Unión Española del Licor a Vinum et Spiritus* za přípustné, neboť byly v souladu s požadavky stanovenými v čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013, jelikož veškeré informace požadované ve formuláři „Vznesení námitky proti zeměpisnému označení“ obsaženém v příloze III uvedeného prováděcího nařízení byly v námitkách uvedeny.

(11) Pokud jde o použitelnost pravidel obsažených ve Státní mexické normě, jež je předpisem třetí země, Komise se domnívá, že nemají přímý extrateritoriální účinek v Unii. Nicméně zveřejněním hlavní specifikace technické dokumentace k lihovině „Tequila“ v *Úředním věstníku Evropské unie* jsou některá pravidla ze Státní mexické normy výslovně uvedena, a tím je stvrzena jejich použitelnost na produkt určený k vývozu. To se týká požadavků na výrobu, ustanovení týkajících se označování a pravidel pro plnění lihoviny „Tequila“ vyrobené ze 100 % šťávy agáve do lahví, která jsou uvedena nebo na něž se odkazuje v uvedeném *Úředním věstníku Evropské unie*. Systém umožňující hospodářským subjektům nebo orgánům třetí země zabránit distribuci produktu v rámci celého jednotného trhu po jeho dovozu způsobem, který se neslučuje se zásadami práva Unie, nemůže být chráněn nařízením (ES) č. 110/2008.

(12) Pokud jde o vztah k dohodě z roku 1997, která ochraňovala lihovinu „Tequila“ na území Unie, je třeba připomenout, že případná ochrana podle nařízení (ES) č. 110/2008 se řídí odlišným právním režimem, který je na režimu stanoveném dohodou z roku 1997 nezávislý. Vzhledem k tomu, že žadatel se rozhodl použít individuální ochranu zeměpisného označení „Tequila“ podle nařízení (ES) č. 110/2008 vedle ochrany podle dohody z roku 1997, mělo by být vyjasněno, že ochrana poskytovaná na základě dvou nástrojů se uplatňuje podle příslušných pravidel každého nástroje.

(13) Komise posoudila argumenty a důkazy předložené žadatelem a stranami, které vznesly námitky, a na základě následujících úvah dospěla k závěru, že název „Tequila“ by měl být zapsán do přílohy III nařízení (ES) č. 110/2008 jako zeměpisné označení.

([5]) Úř. věst. L 152, 11.6.1997, s. 15. Dohoda z roku 1997 byla provedena prostřednictvím nařízení Komise (ES) č. 936/2009 (Úř. věst. L 264, 8.10.2009, s. 5).

(14) Pokud jde o požadavky na označování uvedené v 7. bodě odůvodnění písm. a), čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 110/2008 stanoví, že členské státy mohou stanovit přísnější pravidla pro výrobu, popis, obchodní úpravu a označování než ta, která jsou uvedena v příloze II uvedeného nařízení, pokud jsou tato pravidla slučitelná s právem Unie. Ustanovení čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení se použije obdobně na předpisy stanovené orgány třetích zemí. Ze Státní mexické normy a z oddílu 9 hlavní specifikace technické dokumentace k lihovině „Tequila" se zdá, že Spojené státy mexické stanoví přísnější pravidla pro označování všech výrobků s názvem „Tequila" než pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 110/2008. Tato pravidla se týkají obchodních a zdravotních informací, referenčních čísel a jmen (názvů) a adres oprávněného výrobce nebo stáčírny. Tyto požadavky nejsou v rozporu s pravidly Unie pro označování, zejména s pravidly obsaženými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ([6]). Požadavek, aby se hospodářské subjekty identifikovaly pomocí referenčního čísla nebo jména/názvu a adresy, je v zájmu transparentnosti a sledovatelnosti požadavkem opodstatněným, nikoli nepřiměřeným. Z těchto důvodů se Komise domnívá, že důvody námitek ohledně požadavků na označování jsou neopodstatněné a musí být zamítnuty.

(15) Omezení týkající se obchodních dohod mezi dodavateli a stáčírnami uvedená v 7. bodě odůvodnění písm. b) a pravidla pro vydávání povolení pro stáčírny v Unii a postupy pro tato povolení uvedené v 7. bodě odůvodnění písm. c) jsou odůvodněné s ohledem na potřebu zajistit sledovatelnost a předcházet podvodům. Pravidla se výslovně vztahují na označování výrobků určených k vývozu, jak je uvedeno v druhém odstavci oddílu 9 hlavní specifikace technické dokumentace k lihovině „Tequila" zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*, která se týká používání zapsaných ochranných známek nebo jiných rozlišovacích označení na základě dohody o společné odpovědnosti podané u mexického úřadu pro patenty a ochranné známky. Komise se domnívá, že tato pravidla a opatření v rozsahu, v němž se vztahují na používání výrazu „Tequila" v rámci Unie, jsou přiměřená a odůvodněná, a důvody námitek jsou neopodstatněné a musí být zamítnuty.

(16) Pokud jde o kontrolní požadavky uplatňované na povolené stáčírny na území Unie, jakož i důsledky stanovené v Státní mexické normě v případech porušení povinností uvedených v 7. bodě odůvodnění písm. d), článek 22 nařízení (ES) č. 110/2008 obsahuje ustanovení pro ověření shody se specifikací před uvedením výrobku na trh, což u lihoviny „Tequila" určené k prodeji spotřebitelům zahrnuje činnosti spojené s plněním do lahví, a zejména vyžaduje, aby orgány veřejné správy třetí země nebo jeden nebo více orgánů pro certifikaci produktu zajistily ověření shody u výrobku pocházejícího ze třetí země. Komise bere na vědomí, že ověřovací postupy a opatření v případě porušení předpisů jsou odůvodněné s ohledem na potřebu zajistit sledovatelnost a zabránit výrobě směsí a podvodům, které je u takového výrobku obtížné odhalit. Pokud jde o ustanovení Státní mexické normy týkající se ověření shody se specifikacemi v technické dokumentaci před uvedením lihoviny „Tequila" do prodeje zákazníkům na trhu Unie, jsou pravidla v souladu s čl. 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 110/2008. Z těchto důvodů má Komise za to, že důvody námitek ke kontrolním požadavkům jsou neopodstatněné a musí být zamítnuty.

(17) Pokud jde o údajný zákaz obchodování s nebaleným výrobkem „Tequila" (kategorie směska) v rámci Unie uvedený v 7. bodě odůvodnění písm. e), má Komise za to, že zveřejnění hlavní specifikace technické dokumentace k lihovině „Tequila" v *Úředním věstníku Evropské unie* uvádí pouze zvláštní pravidlo zákazu obchodování s nebaleným výrobkem „Tequila" vyrobeným ze 100 % šťávy agáve, ale neobsahuje zmínku zakazující obchodování s nebaleným výrobkem „Tequila" (kategorie směska) v rámci jednotného trhu poté, co byla do Unie dovezena.

(18) Pokud jde o údajný zákaz získávání nebaleného výrobku „Tequila" (kategorie směska) prostřednictvím třetích zemí vyplývající z požadavku na uzavření dohody o společné odpovědnosti podané u mexického úřadu pro patenty a ochranné známky pro účely zajištění sledovatelnosti a předcházení podvodům, považuje Komise za odůvodněné požadovat, aby nákup nebaleného výrobku ze zemí mimo Unii bylo možné provádět pouze od výrobců v zemi původu. Z těchto důvodů má Komise za to, že důvody námitek vůči omezením ohledně nebalených výrobků jsou neopodstatněné a musejí být zamítnuty.

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

(19) Pokud jde o námitku, že požadavek na povinné plnění lihoviny „Tequila“ vyrobené ze 100 % šťávy agáve do lahví ve vymezené zeměpisné oblasti uvedený v 7. bodě odůvodnění písm. f) není v souladu s právem Unie, mělo by být uvedeno, že v souladu s článkem 10 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013 musí být každé omezení týkající se plnění lihoviny do lahví v rámci vymezené zeměpisné oblasti odůvodněno v technické dokumentaci, neboť představuje potenciální omezení volného pohybu zboží a služeb na jednotném trhu. Uplatňováním práva Unie se nerozhoduje o tom, zda třetí země může či nemůže omezit plnění do lahví na svém území, ale brání se omezením opětovného plnění nebo plnění do lahví nebaleného výrobku na území Unie, pokud byly tyto nebalené výrobky do Unie vyvezeny ze třetí země. Tato omezení mohou být přípustná pouze tehdy, jsou-li nezbytná, přiměřená a vhodná pro ochranu dobrého jména zeměpisného označení ([7]).

(20) V oddíle 7 hlavní specifikace technické dokumentace žadatel uvádí, že cílem omezení plnění do lahví je zachovat komplexnější organoleptický charakter, který by mohla přeprava ve velkém ohrozit, jelikož nebyly přidány žádné další cukry než cukry získané z Weberovy modré agáve *Agave tequilana* F.A.C. Žadatel rovněž tvrdí, že dalším důvodem omezení plnění do lahví je zachování dobrého jména lihoviny „Tequila“ vyrobené ze 100 % šťávy agáve, které se opírá hlavně o zvláštní vlastnosti a obecněji o jakost výrobku, které jsou zase výsledkem znalostí místních oprávněných výrobců a mohou být ohroženy rizikem směsí a podvodů, které je obtížné odhalit. Dotčený požadavek musí být považován za slučitelný s právem Unie i přes jeho omezující účinek, pokud se ukáže, že je nezbytný a přiměřený a způsobilý udržet velmi dobré jméno, jemuž se mezi zákazníky nepochybně těší mexické označení „Tequila“. Z informací obsažených v technické dokumentaci vyplývá, že omezení týkající se plnění do lahví se vztahuje pouze na jednu kategorii lihoviny „Tequila“ a nepředstavuje překážku pro dovoz nebaleného výrobku „Tequila“ (kategorie směska, obsahující až 49 % cukru z jiných zdrojů než suroviny) do Unie, na kterou se toto omezení nevztahuje. Územní působnost omezení je limitována vymezenou zeměpisnou oblastí výroby lihoviny „Tequila“ rozprostírající se na území pěti mexických států. Důkazy poskytnuté žadatelem ukazují, že toto omezení představuje odůvodněné, přiměřené a vhodné opatření k zachování záruky složení výrobku a jeho dobrého jména mezi spotřebiteli. Navíc nebyla navržena žádná méně omezující alternativní opatření schopná zajistit přiměřenou úroveň kontroly. Nezbytné odůvodnění omezení povinného plnění lihoviny „Tequila“ vyrobené ze 100 % šťávy agáve do lahví je proto v souladu s článkem 10 prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013.

(21) Z výše uvedených důvodů se Komise domnívá, že důvody námitek proti zápisu zeměpisného označení „Tequila“ do přílohy III nařízení (ES) č. 110/2008, pokud jde o povinné plnění lihoviny „Tequila“ vyrobené ze 100 % šťávy agáve do lahví ve vymezené zeměpisné oblasti, jsou neopodstatněné a musejí být zamítnuty.

(22) S ohledem na výše uvedené skutečnosti a v souladu s čl. 17 odst. 8 nařízení (ES) č. 110/2008 má Komise za to, že žádost o zápis výrazu „Tequila“ jako zeměpisného označení splňuje podmínky stanovené v uvedeném nařízení. Název „Tequila“ by měl být proto chráněn a zapsán jako zeměpisné označení do přílohy III nařízení (ES) č. 110/2008.

(23) Nařízení (ES) č. 110/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(24) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro lihoviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V příloze III nařízení (ES) č. 110/2008 se v kategorii výrobku „Ostatní lihoviny“ doplňuje nová položka, která zní:

	Tequila	Spojené státy mexické

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([7]) 6. bod odůvodnění prováděcího nařízení (EU) č. 716/2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. února 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER